

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 18 listopada 2004 r.

w sprawie C-420/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Nielegalne składowanie odpadów na składowisku „Péra Galini” — Dyrektywa 75/442/EWG w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 91/156/EWG — Art. 4 i 9)

(2005/C 6/14)

(Język postępowania: grecki)

W sprawie C-420/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: M. Konstantinidis), przeciwko Republice Greckiej (pełnomocnik: E. Skandalou), mającej za przedmiot skargę na uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego w trybie art. 226 WE, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), K. Lenaerts, S. von Bahr i K. Schiemann, sędziowie; rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 18 listopada wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

- 1) Nie podejmując niezbędnych środków w celu zapewnienia, aby odpady złożone na składowisku „Péra Galini” mieszczącym się w granicach prefektury Heriaklionu (Grecja), były odzyskiwane lub unieszkodliwiane bez zagrożenia zdrowiu ludzkiemu, bez zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin i zwierząt, bez powodowania uciążliwości przez hałas lub zapachy oraz udzielając zezwolenia na używanie tego obiektu, niezawierającego niezbędnych informacji Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 4 i 9 dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów, zmienionej przez dyrektywę Rady 91/156/EWG.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 11 listopada 2004 r.

w sprawie C-425/02 Johanna Maria Delahaye, po mężu Boor przeciwko Ministre de la Fonction publique et Réforme administrative⁽¹⁾ (wniosek Cour administrative o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Ochrona praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstwa przez Państwo — Możliwość narzucenia przez Państwo przepisów prawa publicznego — Zmniejszenie kwoty wynagrodzenia)

(2005/C 6/15)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C- 425/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour administrative (Luksemburg), postanowieniem z dnia 21 listopada 2002 r., który wpłynął do sekretariatu Trybunału w dniu 25 listopada 2002 r., w postępowaniu Johanna Maria Delahaye, po mężu Boor przeciwko Ministre de la Fonction publique et Réforme administrative, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann i N. Colneric, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, wydał wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Dyrektywa Rady 77/187/EWG z dnia 14 lutego 1977 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części zakładów powinna być interpretowana w ten sposób, że w przypadku przejścia przez Państwo przedsiębiorstwa osoby prawnej prawa prywatnego, nie stoi ona zasadniczo na przeszkodzie, temu, aby Państwo to, jako nowy pracodawca, dokonało zmniejszenia kwoty wynagrodzenia przedmiotowych pracowników w celu dostosowania się do obowiązujących przepisów krajowych dotyczących urzędników państwowych. Jednakże, uprawnione władze powołane do stosowania i dokonywania wykładni wspomnianych przepisów są zobowiązane czynić to, w granicach wszelkich możliwości, w świetle celu wspomnianej dyrektywy uwzględniając w szczególności staż pracy pracownika, o ile przepisy krajowe regulujące sytuację urzędników państwowych biorą pod uwagę staż pracy urzędnika państwowego przy obliczaniu jego wynagrodzenia. W przypadku, gdy takie obliczenie prowadzi do istotnego zmniejszenia wynagrodzenia zainteresowanego, takie zmniejszenie stanowi poważną zmianę warunków pracy na niekorzyść pracowników, których dotyczy przejście, tak, że pracodawcę uważa się, w takim przypadku, za odpowiedzialnego za rozwiązanie wspomnianych umów zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 77/187.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 25.1.2003.